

- Λιθερές**, τοπ. εἰς περ. Κατωσαρίου, 1501.
Λιθερή, τοπ. εἰς περ. χ. Σαρακινάδων, Γαλάρου, Μαρτιῶν καὶ εἰς Σχινάρι.
Λίθη*, τοπ. ἄγν., 1478.
Λιθογέρος, τοπ. εἰς Καταστάρη-Χαρτᾶτα, 1679.
Λιθόγυρος, τοπ. ἄγν., 1478.
Λιθοκαλυβάκια, τοπ. εἰς περ. Βολυμῶν ἄνω, 1679.
Λιθοκάλυβο, τοπ. εἰς περ. Ὀρθονιῶν, 1686.
Λιθοκάλουμου, τοπ., 1784.
Λικιαροπούλου, —βλ.: Λυκιαροπούλου.
Λικιάδου*, οἰκ. ἐκ Μεσσήνης, 1850.
Λικουδή, —βλ.: Λειχοῦδη.
Λίκουνα*, —βλ.: Χριστοφόρου.
Λικουρού*, οἰκ. 1752.
Λιλῆ, ὄν. γυν. Ἀγγελικῆ, Ἀγλαΐα, Ἀργυρῆ.
Λίλικ*, οἰκ. 1768.
Λιμανᾶ*, οἰκ. 1820.

Λιμνή κ. Πόροιο. Ἡ Ζάκ. ἔχει δύο λιμένας, τὸν φυσικὸν τοῦ Κερί καὶ τὸν τεχνητὸν τῆς πόλεως. Ἐκπαλαὶ δὲ κατεῖχεν εὐρύχωρον τοιοῦτον κατάλληλον εἰς ἐμπορίαν καὶ ναυλοχίαν τῶν Ἀθηναίων, Πελοπον. καὶ Ῥωμαίων, ὡς τοιοῦτος δ' ὑποτίθεται ὁ τῆς Νάφθης τοῦ χ. Κερί, Λαπατά, ὡς ἐν ἐγγράφῳ ἀπαντᾷ, σχηματίζων ἄσφαλτον, Πελόπον. ὅστις κατέστη ἄσχετος, ὡς ἐκ τῶν ἀναδιδομένων ἀνθυγεινῶν ἀναθυμιάσεων τῶν ἐκεῖ ἀσφαλτωδῶν ἑλῶν. Καὶ κατὰ τοὺς μῆσους χρόνους, 1384, μνημονεύεται λιμὴν ἀκατοκίχτος, Lisiponto καλούμενος. Καταλαμβάνοντες οἱ Βεν. τὴν Ζάκ. ἐμερίμνησαν ἀμέσως περὶ τεχνητοῦ λιμένος, χρησιμοποιοιμένης κατ' ἀρχάς τῆς νῦν πλατείας Σολωμοῦ καὶ ἐνδότερον, ὅστις σὺν τῷ χρόνῳ διὰ προσχώσεων καὶ ἐπιγυμνωσῶν εἶχε φθάσει κατὰ τὸ 1561 καὶ ἐπιγυμνωσῶν τοῦ ὁποῦ, κείμενον μεταξὺ κωδωνοστάσιον τοῦ ὁποῦ, κείμενον μεταξὺ τῆς ΒΑ ἄκρας τοῦ ν. καὶ τοῦ πολ. Συλλόγου «Ὁ Λομβάρδος» ἐχρησιμοποιοῦτο καὶ ὡς φάρος τῶν ναυτιλλομένων. Κατόπιν ἐνοστάσεων τῶν κατ. ἡ Βεν. Κυβέρνησις, διὰ τῆς ἀπὸ 8 νοεμβ. 1781 διαταγῆς τοῦ Γ. Προβλεπτῶ Γραδενίου, προέβη εἰς τὴν κατασκευὴν φυσικοῦ οὕτως εἰπεῖν λιμένος καὶ λιμενοβραχίονος, ἐτέθη δὲ καὶ ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημ. Κομούτου :

Ad salutem navigantium fuit structum.

MDCCXXXVII potestate principis

Tutela procunsulis.

Cura et sumptis municipi.

Ἐκ σημειώματος φαίνεται ὅτι τὴν 14 Ιαν. 1782 ἐρρίφη ὑπὸ τοῦ βεν. στρατηγοῦ ὁ ἀλῆθος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος τούτου. Οὕτως ὁ λιμὴν κατέστη πρόσφορος εἰς τὴν ναυσιπλοίαν, πλεῖστα δὲ ἐμπορικὰ πλοῖα διεξήγαγον τὸ ἀκμάζον τότε τῆς Ζακ. ἐμπόριον. Τὸ 1791 ὁ Γ. Προβλεπτῆς Μέμος μετὰ μείζονος ζήλου ἐπελάβετο τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου, ὁρίσας τρεῖς Ἐπιστάτας ἐπὶ τοῦ λιμένος, Presidenti alla Fabbrica Molo, ἐκλεγόμενος ἀνά διετία ἐκ τῆς τάξεως τῶν εὐγενῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἐτέθη δὲ καὶ δασμὸς, κ. ἀσπροβάτσελον,

5 γαζετῶν ἐφ' ἐκάστου βατσελιῶν εἰσαγομένον σίτου, πλὴν τοῦ τῶν θεριστῶν. Ὁ δασμὸς οὗτος ἐγένετο ἡ κυριώτερα πηγή τοῦ λιμεν. ταμείου, αἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποῦ μετὰ τινα ἔτη ἀνήρχοντο ἐτησίως εἰς 2400 τάλλ. Κατὰ δικτ. τοῦ 1798 ὁ δασμὸς οὗτος ἀντικατέστη διὰ φόρου ἐπὶ τῶν φορτίων τῶν ἐλλιμενιζομένων πλοίων, ἐξ οὗ εἰσεπράττοντο ἐτησίως 120 τάλλ. ἕνεκα ὁμῶς τῶν τότε πολιτικῶν μεταβολῶν, αἱ ἐργασίαι τοῦ λιμένος ἀνεστάλησαν. Τὸ 1804 ὁ φόρος ἐδόθη εἰς δημοπρασίαν ἀντὶ 421 ταλλ. ἐτέθησαν δὲ βραδυτέρων καὶ ἄλλοι μικροὶ δασμοὶ ἐπὶ τοῦ σίτου, καπνοῦ καὶ ἄλατος πρὸς συντήρησιν τοῦ ἔργου. Τὸ 1806 ἐλήφθησαν σοβαρὰ μέτρα διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ λιμενοβραχίονος, ἔχοντος τότε μήκος 49 μ. διὰ τὴν ἐκβάθυσιν τοῦ λιμένος, λεκάνης, καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον πρόσχωσιν αὐτοῦ, ὑπεχρέωσε δὲ τοὺς κατόχους κυματοθραυτῶν, μῶλων, ἀπὸ τοῦ λιμένος μέχρι τῶν οἰκιῶν Λούντζης εἰς Ὀδηγήτριαν εἰς πληρωμὴν 500 ταλλ. ἐτησίως. Αἱ ἐργασίαι ἐξηκολούθησαν, τὸ 1811, ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, δαπανηθέντων μέχρι τοῦ 1813, ἐν ὄλῳ 2000 ταλλ. Τὸ 1837 ἐγένετο νέα ἐπέκτασις τοῦ λιμῶνος καὶ τὸ 1838 ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὸν καθαρισμὸν τῆς λιμενολεκάνης. Καὶ τὸ 1882 ἐγένετο ἡ ἐκβάθυσις δι' ἀτμοβροβοροφάγου, ὑπολογισθείσης τῆς δαπάνης εἰς 400 χιλ. δρχ. συνωμολογήθη δὲ δάνειον μετὰ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐκ 357 χιλ. δρχ. Τὸ 1890-1895, ἐγένετο ἐπέκτασις τοῦ λιμνοβραχίονος, ἔχοντος τότε 440 μ. καὶ ἐδαπανήθησαν δρχ. 916,246, συνωμολογηθέντος πρὸς τοῦτο δανείου μετὰ τῆς Ἰον. Τραπεζῆς ἐκ δρχ. 400 χιλ. Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 μαΐου 1907 συμβ. πρακτικῆ Ν. Γιγάντε μεταξὺ τῆς Ζακ. Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐταιρ. Τεχνικῶν Ἔργων ἐγένετο ἡ ἐκβάθυσις τῆς λιμενολεκάνης, ἀντὶ 216,340 δρχ., διὰ βορβοροφάγου, ἡ κατασκευὴ κυματοθραύστου μήκους 200 μ. καὶ πλάτους 4, καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ λιμενοβραχίονος. Τὸ μήκος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρητιδιώματος ἀποβάθρας μέχρι τῆς κλιμακῶς τοῦ ἄκρου τοῦ λιμενοβραχίονος εἶναι μέτρα 512,20, ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς παραλ. ὁδοῦ μέχρι ναοῦ Ἀγ. Διονυσίου ἡ παραλιακὴ ὁδὸς ἔχει μέτρα... —βλ. X. Α' 44.—Ζ. «Στατιστικὴ τῆς Ζακ.—Ζ. «Αἱ... Συντεχνία», 165.—Τὸ Μέλλον» 2.—«Ν. Αἱών», 9—Ε. 292, 679, 1165, 1169, 1332, 1340, 1432, 1540, 1560, 2024, 2027.—ΔΑ. 390.—«Παρνασσός» ἸΣΤ' 7 Μαρτ.—Γ. Ι. 39 καὶ 644.—Ἐξ. 11—Ἐπιστ. τὰς λ.: Ἀσπροβάτσελο, Λιμὴν, Μῶλοιο.

Λιμανάκια, τοπ. εἰς περ. Λιθακιάς, 1679.

Λίμνη, Λίμνο. Ἐν Ζακ. μίαν μόνον ὑπάρχει Ἄ. γωσθῆ ὑπὸ τὴν ὄνομασίαν Ἀ τοῦ Μακρῆ, ξηρανομένη κατὰ τὸ θέρος καὶ κειμένη εἰς περ. Λούρου. Ὑψίστατο ἐπὶ Βεν. μεγάλῃ, ἀλίπεδον, ἔκτασις γαιῶν ἐλωδῶν, κ. Κάμπος τοῦ Νεροῦ ἰ.η, 2000 στρεμμάτων, ἀκαλλιεργήτων, ἀγόνων, κατακλυζομένων ὑπὸ ὀμβρίων ὑδάτων τῶν περὶ